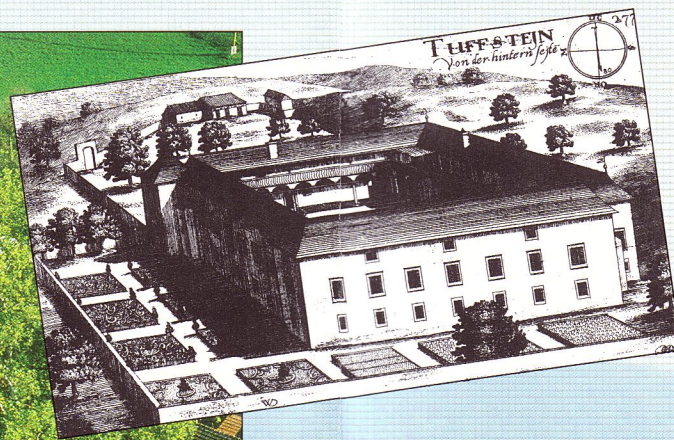
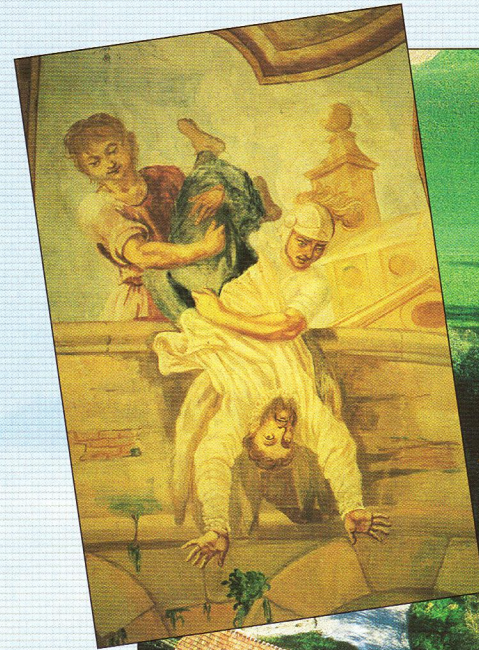

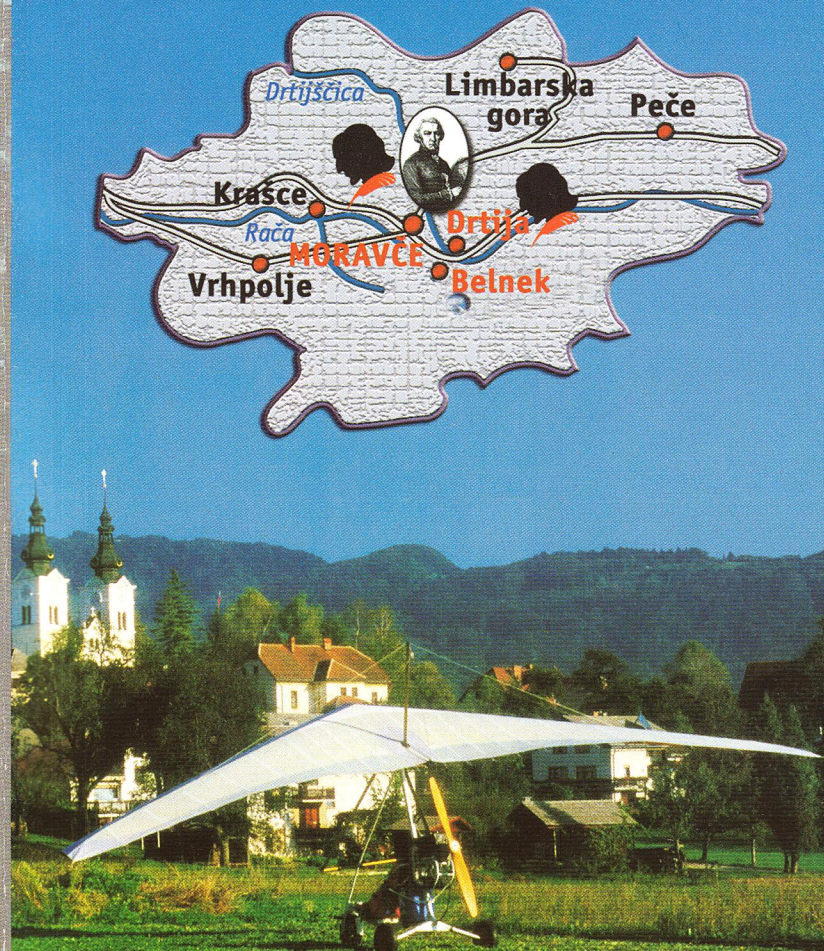
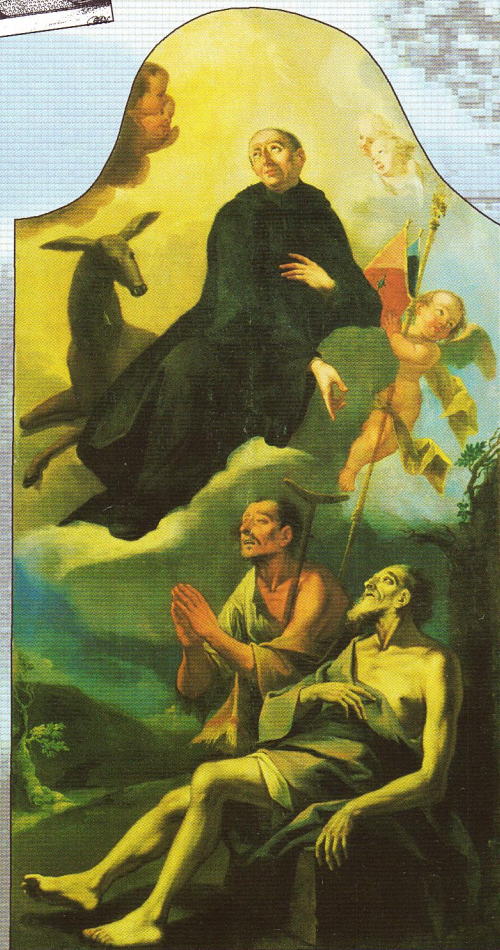
V cerkvi sv. Andreja, ki so jo najverjetneje v začetku 16. stoletja postavili lastniki bližnjega Limberka, se nahaja ena največjih srednjeveških poslikanih notranjščin na Slovenskem. Največjo pozornost zasluži monumentalna upodobitev Lova na enoročca - Zaprtega vrta.

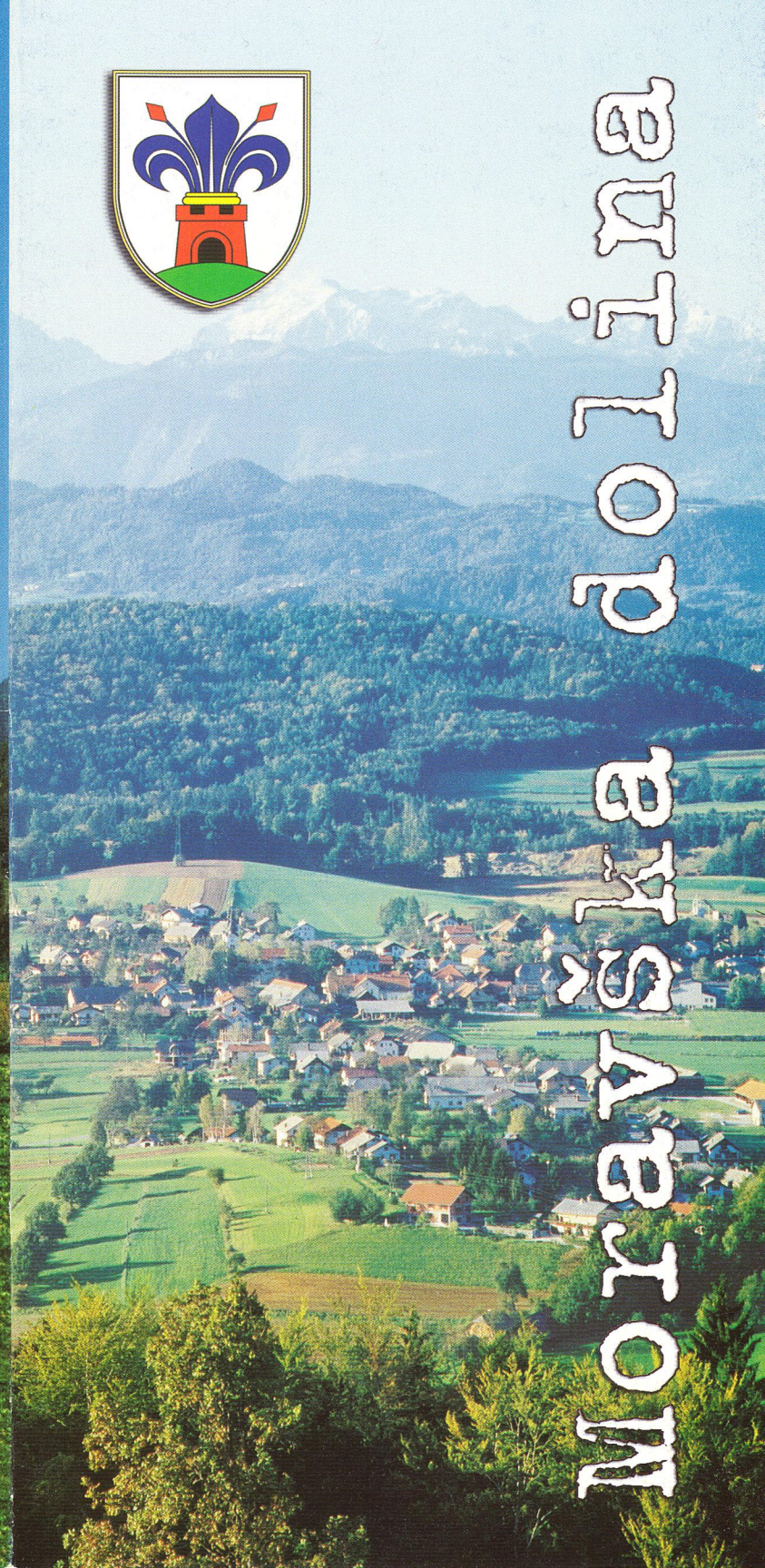
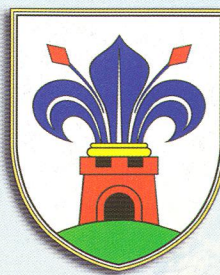
Grof Franc Bernard Lichtenberg je med letoma 1667 in 1671 v Zgornjem Tuštanju prvotni dvorec prezidal v enonadstropno štiriraktno poslopje z izvidanim podstrešjem. Takega je kar dvakrat ovekovečil Valvasor. Arkadni hodniki so nastali kasneje, bržčas šele po letu 1700. Že med prenovo dvorca ali kmalu potem so Lichtenbergi pozidali tudi kapelo in jo posvetili sv. Janezu Nepomuku. S freskami jo je opremil Franc Jelovšek.

Romarska cerkev na Limbarski gori, posvečena sv. Valentinu, pregovornemu znanilcu pomladi, velja za največjo mojstrovino ljubljanskega baročnega arhitekta Gregorja Mačka. Zgrajena je bila leta 1735. Baročno arhitekturo v ladji dopolnjujejo štirje kamniti oltarji. V dveh sta v osrednji niši Metzingerjevi sliki - Marijino kronanje in Sv. Tilen.

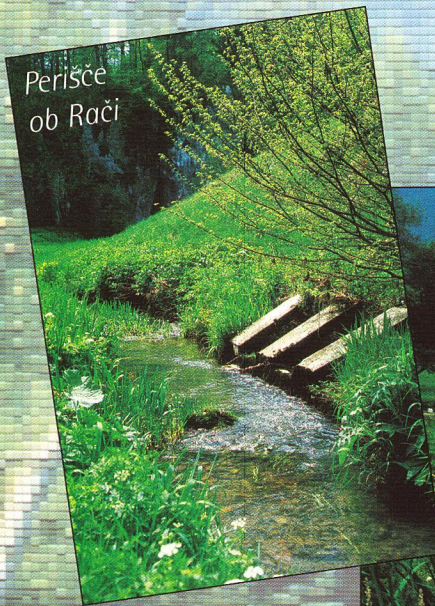
Izdajatelj in založnik: Občina Moravec
Zasnova in realizacija: Studio 5 Mirna
Besedilo: dr. Maja Topole, Marko Kapus
Fotografija: dr. Maja Topole, Marko Kapus, fototeka Narodne galerije, Ljubljana
Zemljevid: Geografski inštitut Antona Melika
ZRC SAZU
Priprava in tisk: Marginalija d.o.o. Petrovce
Moravci, 2002

MORAVŠKA DOLINA
BRŠLAVROM

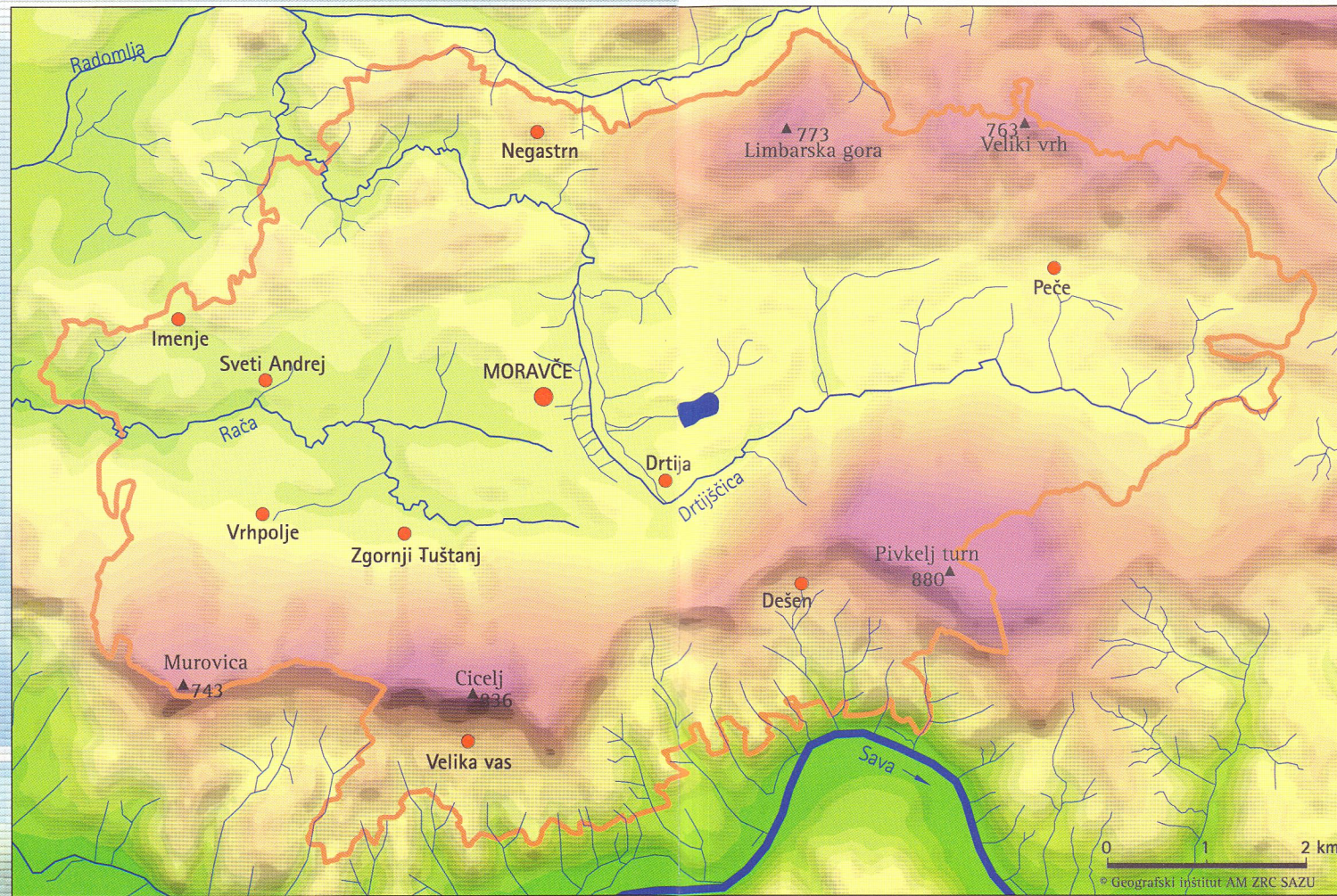
Moravče, občinsko središče s cerkvijo sv. Martina

Perišče ob Rači

Pogled na Drtijo

Občina Moravče zavzema površino 61 km², kar pomeni le 0.3 % velik delček slovenskega ozemlja, a se ponaša z raznolikim naravnim in kulturnozgodovinskim bogastvom. S povprečnimi nadmorskimi višinami pod 500 m spada v predalpsko Posavsko hribovje. Osrednje podolje, ki se razteza v alpski smeri od Kamniško-Bistriške ravnine na zahodu do 13 km oddaljenega prevala Kandrše na vzhodu, spremlja na severu in jugu pas hribovitega sveta. Iz njega molijo posamezni vrhovi, ki v jasnem vremenu nudijo razgled na velik del naše države; pokrajina leži namreč ob samem geometrijskem središču Slovenije. Najvišji vrh, Pivkelj turn v planoti Slivne, doseže višino 880 m, med najbolj obiskanimi cilji pa so: Sveti Miklavž (742 m) na grebenu Ciclja, Sveta Neža (831 m) in Sveti Florjan (698 m) na Slivni, na severu pa Sveti Valentin (773 m) na Limbarski gori in Sveti Mohor (511 m).

Pogled na Vrhopolje

Vhod v Osoletovo jamo

Znamenje pri Buvenu

Največ aktivnih prebivalcev je zaposlenih v industriji in drugih dejavnostih zunaj občine, pokrajinski videz same Moravške doline pa je še močno kmetijski. Območje je ostalo ob strani glavnih prometnih tokov, ki potekajo skozi Črni graben oziroma po dolini Radomlje onstran severne občinske meje in po dolini Save ob njeni južni meji. V podolju je sredi njiv, travnikov in gozdnih zaplat raztresenih okrog 30 naselij. Večinoma imajo nekaj deset, redko več kot 100 prebivalcev. Največji in najbolj opremljeni kraj so Moravče z okrog 800 ljudmi. Zrasel je na križišču starih prometnih poti v osrednjem delu podolja. Precej prvobitni so zaselki, razkropljeni po sončnih terasah, pomolih in vršnih uravnava hribovitega obrobja. Ker to navadno gleda tudi iz najbolj trdovratne megle, se posebno ljudje iz bližnjih mestnih in industrijskih območij radi podajo na kakšno od številnih markiranih poti, ki se križajo na območju moravške občine. Njihov namen je seznaniti pohodnike in kolesarje s tukajšnjo kulturno pokrajino in bogatim ljudskim izročilom ter jih usmeriti k njenim kulturnim in naravnim zakladom: cerkvicam, kozolcem, starodavnim znamenjem, razvalinam gradov in ostankom železnodobnih gradišč, mimo podzemnih jam, ribnikov, s floro in favno bogatih mokrišč ob Rači in Drtijsčici ter njunih pritokih, pa skozi neposeljena gozdnata območja, ki prekrivajo nad polovico površin moravške občine.